Lietas arhīva Nr. K73-1083-22/39
ECLI:LV:ZRT:2022:0909.11310008522.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ogrē 2022.gada 9.septembrī

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese Zeltīte Kusiņa,
piedaloties prokurorei Jekaterinai Bajanovai
un aizstāvei Mārītei Kozlovskai,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

-

/pers. A/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot telpā.

2022.gada 20.februārī no plkst.5.34 līdz 5.42 /pers. A/, mantkārīgu motīvu vadīts, nolūkā izdarīt zādzību ieradās nekustamā īpašumā "/adrese/ /pers. A/ atvēra neaizslēgtus vārtus, iekļuva garāžas ēkā un slepeni nolaupīja /pers. B/ piederošu kustamu mantu: benzīna zāles pļaušanas trimmeri "Fuxtec" 300 EUR vērtībā; elektrisko leņķa slīpmašīnu "Makita" 100 EUR vērtībā; akumulatora skrūvgriezēju "Makita" 100 EUR vērtībā.

Pēc tam ar minētajām mantām /pers. A/ aizgāja no zādzības izdarīšanas vietas. Kopā/pers. A/ slepeni nolaupīja cietušās /pers. B/ mantu 500 EUR vērtībā.

Ar tādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu atzina pilnīgi izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, tas ir, atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un to juridisko kvalifikāciju.

/pers. A/ izdarīto nožēloja, lūdza un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pilnībā apzinādamies pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, proti, spriedums šajā apsūdzībā ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

[3] Izvērtējot apsūdzētā attieksmi pret izvirzīto apsūdzību un piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi, aizstāves M.Kozlovskas, cietušās /pers. B/, kā arī prokurores J.Bajanovas izteiktos viedokļus, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā izvirzītajā apsūdzībā turpmāk minēto iemeslu dēļ.

[3.1] Apsūdzētais pilnīgi atzīst sevi par vainīgu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, t.i., viena noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

[3.2] Tiesai, kas ir iepazinusies ar faktiem lietas materiālos un ir pārbaudījusi tos, nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainīgumu viņam izvirzītās apsūdzības apjomā par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu.

[3.3] Apsūdzētais /pers. A/ piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, apliecinot izpratni par izskaidroto procesuālo būtību un sekām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai.

[4] Apsūdzētā /pers. A/ vainīgumu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā tiesa atzīst par pilnībā pierādītu.

Pamatojoties uz tiesas atzinumu par apsūdzētā vainīgumu, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek norādīts.

[5] Pirmstiesas procesā doto juridisko vērtējumu apsūdzētā /pers. A/ darbībām, kvalificējot tās pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, tiesa atzīst par pareizu juridisko kvalifikāciju, konstatējot faktisko apstākļu aprakstā iepriekš minētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu veidojošo pazīmju nepieciešamo un pietiekamo kopumu.

[6] Par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais /pers. A/ ir sodāms.

[7] Tiesas izvērtētais soda noteikšanā.

Nosakot /pers. A/ soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi un Krimināllikuma 46.panta nosacījumus, kuru ietvaros soda veida noteikšanā tiesa vērtē izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, bet soda mēra noteikšanā tiesa vērtē atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām.

[7.1] Noziedzīgā nodarījuma rakstura novērtējums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas klasificējas kā smags noziegums.

Atbilstoši klasifikācijai /pers. A/ izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ir samērā augsta bīstamības pakāpe jeb apdraudējuma raksturs, jo noziedzīgā nodarījuma sastāvu noteic darbību kvalificējošu pazīmju esība –/pers. A/ izdarīja zādzību, iekļūstot telpā.

Šādai klasifikācijai atbilstošo noziedzīgo nodarījumu gadījumos kriminālprocesu veic sabiedrības interesēs neatkarīgi no tās personas gribas, kurai nodarīts kaitējums, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 7.panta pirmajā daļā noteiktajam.

[7.2] Kaitējuma novērtējums.

Ar /pers. A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu radīts kaitējums cietušajai /pers. B/ tiešā mantiskā zaudējuma viedā 500 EUR apmērā, ko veido nozagto mantu vērtība.

Tiesa novērtē cietušajai /pers. B/ radīto mantisko zaudējumu kā zaudējumu, kura apmērs nepārsniedz 2022.gadā valstī noteiktās vienas minimālās mēnešalgas apmēru 500 EUR.

[7.3] Atbildību ietekmējošie apstākļi.

[7.3.1] Atbildību mīkstinošie apstākļi.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktā likums paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīgo nodarījumu izdarītāja pieteikšanās par vainīgu.

Tomēr vērā ir ņemams apstāklis, ka apsūdzētais /pers. A/ vaļsirdīgi atzinās izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā un izteica nožēlu par izdarīto, kā arī atvainojās cietušajai /pers. B/.

Ievērojot minēto, tiesa uzskata par iespējamu atzīt to kā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu.

[7.3.2] Atbildību pastiprinošie apstākļi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli apsūdzētajam /pers. A/ tiesa atzīst to, ka izdarītais noziegums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo izdarīts (20.02.2022.) nedzēstas sodāmības laikā pēc Zemgales rajona tiesas 2021.gada 27.maija sprieduma spēkā stāšanās 2022.gada 8.februārī (123.-128.lapa).

[7.4] Apsūdzētā personības novērtējums.

Vērtējot apsūdzētā /pers. A/ personību, tiesa ņem vērā tiesas izmeklēšanā noskaidrotās ziņas par apsūdzētā personu atbilstoši dokumentiem lietā un paša apsūdzētā sniegto informāciju raksturojošo ziņu pārbaudes gaitā tiesas izmeklēšanā.

Iztiesāšanā apsūdzētais informēja, ka viņam ir vidējā speciālā izglītība, apgūta galdnieka specialitāte, neprecējies, apgādājamu personu nav, pirms apcietinājuma laika posmā no 2018.gada līdz 2021.gadam strādāja IK "/nosaukums/ī" un zemnieku saimniecībā "/nosaukums/" par fermas strādnieku.

Tiesa vērtēja apsūdzētā attieksmi par izdarīto, proti, pausto nožēlu, tiesas sēdē lūgto piedošanu cietušajai, pozitīvo apņemšanos nākotnē īstenot likumpaklausīgu uzvedību sabiedrībā.

Apsūdzētais norādīja, ka, atrodoties ieslodzījuma vietā, viņš ir nodarbināts SIA "/nosaukums/" palešu izgatavošanā un saņem legālus ienākumus, lai gan ļoti minimālā apmērā 50-60 EUR. Ir apmeklējis psihologu un apmeklē resocializācijas programmas. /pers. A/ ir sakārtojis dzīvesvietas jautājumus un pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma viņam būs sava dzīvesvieta mantotajā īpašumā. Vēlas izveidot attiecības un atrast legālu darbu pēc soda izciešanas.

Izvērtējot raksturojošo informāciju, tiesa pozitīvi vērtē /pers. A/ apņemšanos mainīt savu dzīvi, vēlmi izveidot attiecības, kā arī atrast darbu un saņemt legālus ienākumus. Stabilas darba vietas un dzīvesvietas neesība lielā mērā arī ir iepriekš bijuši iemesli likumpārkāpumu izdarīšanai.

Lietā ir Daugavgrīvas cietuma raksturojums par /pers. A/ (118.lapa). Raksturojums apstiprina darba tiesisko attiecību esību un legālu ienākumu gūšanu SIA "/nosaukums/" no 2022.gada 29.aprīļa. /pers. A/ ievēro vispārpieņemtās uzvedības normas, pēc rakstura ir kluss un mierīgs, labas attiecības ar citiem notiesātajiem, konfliktsituāciju nav. Minētā raksturojuma secinājumu daļā norādīts, ka Daugavgrīvas cietumā /pers. A/ ieradās 2022.gada 3.martā. Soda izciešanas laikā /pers. A/ nav pieļāvis soda izciešanas režīma pārkāpumus, kā arī netika pamudināts no cietuma administrācijas puses. Atrodoties Daugavgrīvas cietumā, /pers. A/ savu iespēju robežās iesaistās resocializācijas pasākumos, kuri noteikti notiesātajam resocializācijas plānā un ir domāti, lai risinātu /pers. A/ kriminogēnās vajadzības, tādējādi tiek sasniegts noteikts resocializācijas rezultāts.

/pers. A/ agrāk administratīvi sodīts (152.-153.lapa), kā arī agrāk vairakkārt tiesāts (26.-36.lapa, 123.-128.lapa), tostarp par zādzību izdarīšanu.

Šobrīd /pers. A/ izcieš brīvības atņemšanas sodu pēc vairākiem tiesu spriedumiem, proti, saskaņā ar Sodu reģistra ziņām /pers. A/ aizturēts soda izciešanai 2022.gada 25.februārī, izpildot Zemgales rajona tiesas 2021.gada 27.maija spriedumu, kas stājies spēkā 2022.gada 8.februārī.

Savukārt sods, kas noteikts /pers. A/ Zemgales rajona tiesas 2021.gada 27.maija spriedumā, ir pieskaitīts sodam, kas /pers. A/ noteikts ar Zemgales rajona tiesas 2022.gada 24.marta spriedumu, kas nav vēl stājies spēkā (pārsūdzēts apelācijas kārtībā).

Izvērtējot noskaidroto un pārbaudīto raksturojošo informāciju, tiesa secina, ka apsūdzētais /pers. A/ ilgstoši nebija izpratis cēloņu un seku kopsakarības, jo nebija mācījies no paša iepriekš pieļautām kļūdām, kas nozīmē, ka izpalika kritisks izvērtējums iepriekš pieļautajai prettiesiskajai uzvedībai, tās cēloņiem un veicinošajiem apstākļiem, nespējot atturēties no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesas ieskatā būtisks apsūdzētā prettiesisko uzvedību veicinošais apstāklis bija legālu, pastāvīgu darba tiesisko attiecību, kā arī dzīvesvietas neesība, ko atzina arī pats apsūdzētais.

Vērtējumu tiesa pamato ar lietas materiālos esošajām ziņām par /pers. A/ sodāmību hronoloģiju (26.-36.lapa, 123.-128.lapa), kā arī ar paša apsūdzētā sniegto informāciju raksturojošo ziņu pārbaudē par cēloni izskatāmā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanai.

Izvērtējot apsūdzētā /pers. A/ sodāmību hronoloģiju un sistemātiskumu, tiesas ieskatā apsūdzētajam ir augsts noziedzīgu nodarījumu recidīva risks.

Likumpaklausībai ir svarīgi un nepieciešami arī sociālie priekšnoteikumi – dzīvesvieta, darbs, ģimene, iegūtas prasmes un zināšanas u.tml.

Tiesas vērtējumā nodarbinātības un līdz šim patstāvīgas dzīvesvietas kā sociālu priekšnoteikumu likumpaklausībai trūkums – neregulāra un īslaicīga legāla nodarbinātība, bet pēc tam legālas nodarbinātības neesība – veicinājusi apsūdzētā tendenci pārkāpt likumu un nav veicinājusi cēloņu un seku kopsakarību izpratni un kriminogēnas uzvedības mazināšanos. Par minēto liecina sodāmību skaits, to hronoloģija, kā arī paša apsūdzētā /pers. A/ paskaidrojumi par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas motīviem.

Nenoliedzami, ir konstatējamas pozitīvas tendences, proti, izpratne par legālas nodarbinātības un patstāvīgas dzīvesvietas nozīmi kā priekšnoteikumu un pamatu likumpaklausības īstenošanai.

Pozitīvi tiesa vērtē sniegto raksturojumu par /pers. A/ un to, ka apsūdzētais ir apzinājis savas problēmas un norādījis uz zināmu izpratni cēloņu un seku kopsakarībām, lai turpmāk nepieļautu likumpārkāpumus.

[7.5] Lemjot par soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa izvērtēja valsts apsūdzības uzturētājas un aizstāves izteiktos viedokļus tiesas debatēs, kā arī apsūdzētā pausto pēdējā vārdā.

[7.5.1] Prokurore uzskatīja, ka apsūdzētais /pers. A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ir sodāms ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem.

Prokurore lūdza noteikt /pers. A/ galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem, daļēji pieskaitot sodu, kas noteikts ar Zemgales rajona tiesas 2021.gada 9.jūnija spriedumu un Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 13.janvāra spriedumu, un pilnībā pieskaitīt papildsodu, kas noteikts Zemgales rajona tiesas 2021.gada 9.jūnija spriedumā, un galīgo sodu /pers. A/ prokurore lūdza noteikt brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 1 mēnesi un probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

[7.5.2] Soda noteikšanā tiesa izvērtēja apsūdzētā /pers. A/ aizstāves M.Kozlovskas lūgumu iedziļināties un ņemt vērā iztiesāšanā par apsūdzēto noskaidrotās personību raksturojošās ziņas, ka viņš ir apzinājies savu problēmu, proti, darba tiesisko attiecību un patstāvīgas dzīvesvietas neesību, kas bija iemesls noziedzīgo nodarījumu izdarīšanai. Šobrīd mantošanas ceļā /pers. A/ ir mantojis māju, kas nozīmē to, ka dzīvesvietas jautājums ir sakārtots.

Nosakot sodu, aizstāve lūdza ņemt vērā arī to, ka, atrodoties ieslodzījumā, /pers. A/ ir nodarbināts un gūst legālus ienākumus. No Daugavgrīvas

cietuma ir pozitīvs raksturojums par /pers. A/.

Aizstāve soda noteikšanā lūdza ņemt vērā to, ka apsūdzētais ir atvainojies cietušajai.

Turklāt aizstāve lūdza neatstāt bez ievērības /pers. A/ izmantotās tiesības uz sadarbību kriminālprocesā, piekrītot neveikt pierādījumu pārbaudi, tādējādi izvēloties vienkāršāku procesa veidu, kā arī atzīstot savu vainu izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā un nožēlojot to.

Ievērojot minēto, aizstāve lūdza /pers. A/ pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sodu noteikt sabiedriskā darba veidā, jo šāds soda veids ir audzinošāks un sabiedrībai lietderīgāks. Turklāt šādu soda veidu paredz minētā panta sankcija.

[7.6] Pēdējā vārdā apsūdzētais /pers. A/ izteica nožēlu par izdarīto. Apsūdzētais norādīja, ka vēlas mainīt savu dzīvi, ko arī jau ir uzsācis darīt, bet ieslodzījuma vietā to ir grūtāk īstenot, jo kopumā tā ir degradējoša vide, kas prasa daudz spēka, lai saglabātu sevi, savas apņemšanās, arī veselību. Apsūdzētais izteica viedokli, ka sabiedriskais darbs ir efektīvāks un sabiedrībai lietderīgāks, tāpēc lūdza tiesu sodīt viņu ar sabiedrisko darbu.

[7.7] Soda noteikšanā tiesa ņem vērā apsūdzētā piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi, vērtējot to kā sadarbību Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta izpratnē, proti, procesa ātrākas norises veicināšana.

Kriminālprocesa likuma 21.panta pirmā daļa paredz personas, kurai ir tiesības uz aizstāvību, iespēju sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Minētās likuma normas otrā daļa noteic, ka sadarbība var izpausties vienkāršāka procesa veida izvēlē, procesa norises veicināšanā, citu personu izdarītu noziedzīgu nodarījumu atklāšanā.

Tiesas vērtējumā apsūdzētā /pers. A/ piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi par apsūdzību visā tās apjomā var vērtēt kā personas sadarbību Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta izpratnē – procesa norises veicināšana – turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Nenoliedzami, krimināltiesisko attiecību noregulējums un procesa norise ir ātrāka, kā arī procesuāli ekonomiskāka, ja lietas iztiesāšanā netiek veikta pierādījumu pārbaude. Tiesa uzskata, ka pierādījumu pārbaudes neizdarīšana nav procesa veids, bet procesuālā kārtība lietas iztiesāšanā, kas padara ātrāku iztiesāšanas procesu un krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

Judikatūrā nostiprināts princips, ka minētā piekrišana neveikt pierādījumu pārbaudi pastiprina un saturiski dziļāku padara tiesas atzīto atbildību mīkstinošo apstākli – vaļsirdīga atzīšanās un izdarītā nožēlošana –, tādējādi piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi nekādā ziņā nevar vērtēt kā patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli.

Pamatojoties uz minētajiem argumentiem, faktu par apsūdzētā piekrišanu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā par apsūdzību tiesa vērtē kā vispārīgu apstākli jeb faktu, kas tiek ņemts vērā soda noteikšanā apsūdzētajam Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta tvērumā.

[7.8] Soda noteikšanā apsūdzētajam /pers. A/ tiesa izvērtēja Krimināllikuma 46.panta pirmajā daļā noteikto, ka sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

[8] Tiesas izraudzītais soda veids un mērs.

[8.1] Ievērojot visu iepriekš minēto [7], lai sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi: aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajam /pers. A/ pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas nosakāms sods – brīvības atņemšana.

Analizējot apsūdzētā /pers. A/ sodāmību hronoloģiju un agrāk piespriestos soda veidus un mēru, neatkarīgi no konstatētajām pozitīvajām tendencēm un apsūdzētā izpratnes par apstākļiem, kuri veicinājuši noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, tiesas ieskatā ar citiem, vieglāka soda veidiem par smaga noziegumu izdarīšanu nav iespējams sasniegt soda mērķi, jo īpaši, lai panāktu apsūdzētā atturēšanos no jaunu noziegumu izdarīšanas.

Šādu tiesas secinājumu pamato jau iepriekš spriedumā norādītais par konstatēto augsto recidīva risku, vērtējot apsūdzētā personību, proti, šajā lietā izskatāmais noziedzīgais nodarījums izdarīts nedzēstas sodāmības laikā pēc vairākiem spriedumiem. Turklāt izskatāmo noziedzīgo nodarījumu /pers. A/ izdarīja 12 dienas pēc tam, kad stājās spēkā Zemgales rajona tiesas 2021.gada 27.maija spriedums, ar kuru /pers. A/ notiesāts par analogu noziedzīgu nodarījumu – zādzību – izdarīšanu, kā arī nepilna mēneša laikā pēc viņa atbrīvošanas 2022.gada 27.janvārī no ieslodzījuma vietas.

Šādi lemjot, tiesa ņēma vērā apsūdzētā pozitīvo apņemšanos, kas detalizēti vērtēta pie apsūdzētā personības [7.4]. Taču pozitīvās apņemšanās, kas izteiktas mutvārdos un daļēji uzsāktas īstenot izolācijas apstākļos, ir tikai sākums, kas nav pietiekami, lai ignorētu soda noteikšanas vispārīgos principus un soda individualizāciju, kā arī likumā definēto soda mērķi.

[8.2] Izraugoties /pers. A/ brīvības atņemšanas soda veidu par smagu noziegumu un ņemot vērā konstatētos atbildību ietekmējošos apstākļus, soda mērs par izskatāmo noziedzīgo nodarījumu /pers. A/ nosakāms nedaudz mazākā apmērā par prokurores prasīto, jo tiesa atzina, ka apsūdzētais /pers. A/ ir sadarbojies ar procesa virzītāju Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta tvērumā.

Ievērojot minēto, tiesa nosaka apsūdzētajam /pers. A/ brīvības atņemšanas sodu uz 4 mēnešiem 15 dienām.

Tiesa uzskata, ka šāds soda mērs sasniegs soda mērķi – samērīgi un taisnīgi sodīs vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un pakļaus soda piespiedu ietekmei tādā mērā, kas atbilst izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam, kā arī tāds soda mērs atjaunos taisnīgumu, aizsargās sabiedrības drošību un liks apsūdzētajam izprast pārkāpto tiesību normu jeb apdraudēto interešu neaizskaramību turpmāk, t.i., atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, saglabājot sodītās personas iespēju samērā drīzākā laikā turpināt socializēties pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Papildsoda – mantas konfiskācija – piemērošanai pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas tiesa nekonstatē tiesiskus priekšnoteikumus.

[9] Soda noteikšanā citi izlemjamie jautājumi.

[9.1] Tiesa konstatē, ka šajā spriedumā /pers. A/ jānosaka galīgais sods, ņemot vērā sodus, kas noteikti ar Zemgales rajona tiesas 2021.gada 9.jūnija spriedumu un Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 13.janvāra spriedumu.

Galīga soda noteikšanā /pers. A/ ir jāpiemēro Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumi, jo ar šo spriedumu par pierādītu atzīto noziedzīgo nodarījumu /pers. A/ izdarīja pirms Zemgales rajona tiesas 2021.gada 9.jūnija sprieduma spēkā stāšanās 2022.gada 18.martā (130.-136.lapa) un pirms Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 13.janvāra sprieduma spēkā stāšanās 2022.gada 14.maijā (147.-148.lapa).

No Krimināllikuma 50.panta piektajā daļā kopsakarā ar pirmo daļu paredzētajiem galīgā soda noteikšanas principiem, nosakot /pers. A/ galīgo sodu, tiesa izraugās daļējas saskaitīšanas principu, t.i., šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Zemgales rajona tiesas 2021.gada 9.jūnija spriedumu, un daļēji pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 13.janvāra spriedumu, un pilnīgi pievienot papildsodu – probācijas uzraudzība –, kas noteikts ar Zemgales rajona tiesas 2021.gada 9.jūnija spriedumu.

Pilnīga papildsoda – probācijas uzraudzība – laika pievienošana šajā spriedumā par izdarīto noziedzīgo nodarījumu noteiktajam sodam jāpiemēro, jo ar šo spriedumu netiek noteikts tāds papildsods, lai būtu pamats piemērot daļējas saskaitīšanas principu attiecībā uz papildsodu – probācijas uzraudzība –, kas noteikts ar Zemgales rajona tiesas 2021.gada 9.jūnija spriedumu.

[10] Kaitējuma kompensācija.

Izskatāmajā lietā cietusī /pers. B/ nedz pirmstiesas procesā, nedz līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai nav pieteikusi kaitējuma kompensāciju, tādējādi tiesai nav izlemjama jautājuma par kaitējuma kompensāciju.

[11] Procesuālie izdevumi.

Šajā krimināļprocesā apsūdzētā /pers. A/ aizstāvību iztiesāšanā īstenoja zvērināta advokāte Mārīte Kozlovska.

Par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 84.panta otro daļu samaksas kārtība un apmērs nosakāms atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību" pēc juridiskās palīdzības sniedzēja paziņojuma par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu krimināļprocesā (paziņojums).

Darba samaksa par valsts nodrošināto juridisko palīdzību /pers. A/ iztiesāšanā kopā ir 160 EUR, pamatojoties uz aizstāves M.Kozlovskas paziņojumiem.

Tiesa nekonstatē Krimināļprocesa likuma 85.panta pirmajā daļā paredzētos pamatus apsūdzētā /pers. A/ atbrīvošanai no samaksas par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību iztiesāšanā.

Saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 368.panta pirmo daļu procesuālie izdevumi 160 EUR apmērā jāpiedzen valsts labā no apsūdzētā /pers. A/.

Procesuālo izdevumu atlīdzināšanai tiesa noteic /pers. A/ labprātīgas izpildes termiņu – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[11] Drošības līdzeklis un soda izciešanā ieskaitāmais laiks.

[11.1] Tiesa nolemj apsūdzētajam /pers. A/ līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai piemērot drošības līdzekli – apcietinājumu – un apcietināt /pers. A/ tiesas zālē 2022.gada 9.septembrī. Drošības līdzekļa piemērošanas pamats paredzēts Krimināļprocesa likuma 241.panta trešajā daļā, proti, brīvības atņemšanas sods tiek piespriests par smaga nozieguma izdarīšanu.

Ievērojot minēto, saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu /pers. A/ soda izciešanā ir jāieskaita šajā krimināllietā apcietinājumā pavadītais laiks no 2022.gada 9.septembra līdz šā sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[11.2] Tiesa konstatē, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu /pers. A/ soda laikā jāieskaita daļēji izciestais sods pēc abiem spēkā esošajiem spriedumiem.

Zemgales rajona tiesas 2021.gada 9.jūnija sprieduma izpildē 2022.gada 10.maijā pieņemts lēmums, ar kuru /pers. A/ brīvības atņemšanas sodā, kas noteikts ar Zemgales rajona tiesas 2021.gada 9.jūnija spriedumu, ieskaitīts laika periods no 2021.gada 27.oktobra līdz 2022.gada 27.janvārim. Minētais pamatots ar to, ka /pers. A/ bija aizturēts 2021.gada 27.oktobrī Zemgales rajona tiesas 2021.gada 9.jūnija spriedumā piespriestā brīvības atņemšanas soda izciešanai, bet 2022.gada 27.janvārī atbrīvots no Daugavgrīvas cietuma, pamatojoties uz Augstākās tiesas 2022.gada 25.janvāra lēmumu (137.-139.lapa), atjaunojot termiņu kasācijas sūdzības iesniegšanai.

Ievērojot minēto, pēc Zemgales rajona tiesas 2021.gada 9.jūnija sprieduma, ņemot vērā Zemgales rajona tiesas 2022.gada 10.maija lēmumu, daļēji izciestā soda laiku veido minētā sprieduma soda izciešanā pavadītais laiks no 2021.gada 27.oktobra līdz 2022.gada 27.janvārim.

Savukārt pēc Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 13.janvāra sprieduma daļēji izciestas ir 2 divas brīvības atņemšanas soda dienas, ko veido minētajā spriedumā soda izciešanā ieskaitītais aizturēšanā pavadītais laiks no 2021.gada 25.oktobra līdz 2021.gada 27.oktobrim.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 511.-514., 520.panta pirmo daļu, 523.panta 1.[1]daļu, 524., 527.panta pirmo daļu, 528.panta pirmo daļu, 529., 530.panta pirmo daļu

tiesa nosprieda

/pers. A/ (/pers. A/) atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu /pers. A/ šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Zemgales rajona tiesas 2021.gada 9.jūnija spriedumu un ar Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 13.janvāra spriedumu, pilnībā pievienojot Zemgales rajona tiesas 2021.gada 9.jūnija spriedumā noteikto papildsodu, un galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 10 (desmit) mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu /pers. A/ soda laikā ieskaitīt daļēji izciesto sodu pēc Zemgales rajona tiesas 2021.gada 9.jūnija sprieduma, ņemot vērā Zemgales rajona tiesas 2022.gada 10.maija lēmumu, kas ir laiks no 2021.gada 27.oktobra līdz 2022.gada 27.janvārim, un daļēji izciesto sodu pēc Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 13.janvāra sprieduma, kas ir 2 (divas) brīvības atņemšanas soda dienas (soda laikā ieskaitītais aizturēšanas laiks no 2021.gada 25.oktobra līdz 2021.gada 27.oktobrim Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 13.janvāra spriedumā).

Ieskaitīt/pers. A/ soda laikā saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu šajā krimināllietā apcietinājumā pavadīto laiku no 2022.gada 9.septembra līdz šā sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piemērot /pers. A/ drošības līdzekli – apcietinājumu – līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai un apcietināt /pers. A/ tiesas zālē 2022.gada 9.septembrī.

Piedzīt valsts labā no /pers. A/ procesuālos izdevumus 160 EUR (viens simts sešdesmit *euro*) par aizstāves M.Kozlovskas juridisko palīdzību iztiesāšanā.

Noteikt /pers. A/ procesuālo izdevumu atlīdzināšanai labprātīgas izpildes termiņu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Procesuālos izdevumus 160 EUR (viens simts sešdesmit *euro*) labprātīgi atlīdzināt, ieskaitot minēto summu Valsts kasē (reģistrācijas Nr.90000050138; BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV68TREL1060001239300). Dokumentu, kas apliecina procesuālo izdevumu samaksu, nosūtīt vai iesniegt Zemgales rajona tiesai Ogrē, Brīvības ielā 6.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Zemgales rajona tiesā.

Saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 530.panta trešo daļu pilna sprieduma pieejamības diena – 2022.gada 4.oktobris.

Tiesnese Z.Kusiņa